

(2) משתנוח דעתו של מושל המחוז בדבר זיהותו של המבקש ומשתוראה לו תעודת-האישור, שעליה מרמז סעיף-קטן (1), יירשום את דבר המרת העדה, ויתן למבקש תעודת-אישור על אותו רישום.

(3) מושל המחוז ישלח העתק של תעודת-האישור על אותו רישום לראשה של העדה הדתית שאליה נספח המבקש, וכן לראשה של העדה הדתית, שעמה היה המבקש נמנה קודם לכן.

3. יהיו רואים את הפקודה הזאת כאילו נכנסה לתקפה ביום 16 בדצמבר, 1927, זאותן תוצאות עצמן תהיינה נובעות מכל הבחינות, כאילו נכנסה לתקפה באותו תאריך.

חלות פקודה.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

13 ביוני, 1947.

פקודת בתי-משפט תעשייתיים,

מס' 16 לש' 1947.

פקודה המתקינה כוננית בית-משפט תעשייתי.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת בתי-המשפט התעשייתיים, 1947, ותיכנס לתקפה בתאריך שיקבענו הנציב העליון בהודעה בעיתון.

שם קצר ותחילת חוק.

2. בפקודה הזאת —

סירוס.

„בית-משפט" מובנו בית-המשפט התעשייתי שנתכונן לפי הפקודה הזאת, והוא כולל כל חטיבה שלו וכל חבר יחיד של בית-המשפט, שאליו עשוי עניין להיות מועבר להכרעה;

„חטיבה" מובנה כל קבוצה של חברי בית-המשפט, שהורכבה — כאשר יהיה הנשיא עשוי להורות — כדי לשמוע עניין כל-שהוא שהועבר לבית-המשפט ולהכריע בו;

„מנהל" מובנו מנהל מחלקת העבודה, והוא כולל כל משנה-למנהל; „נוהג-מלאכה" מובנו כל כלל, נוהג או מנהג בדבר העבדתם, אי-העבדתם, תנאי העבדתם, שעות עבודתם או תנאי עבודתם של עובדים כל-שהם או סוג עובדים כל-שהוא במוסד או בסוג מוסד כל-שהם או במלאכה או תעשייה או בענף מלאכה או תעשייה כל-שהם;

„נשיא" מובנו נשיא בית-המשפט התעשייתי;

„סכסוך-עבודה" מובנו סכסוך או מחלוקת כל-שהם בין מעבידים ועובדים, או בין עובדים ועובדים, בזיקה אל העבדתו או אי-העבדתו, או דבריה-העבדתו או תנאי עבודתו, של אדם כל-שהוא;

„עובד" מובנו אדם כל-שהוא שהתקשר בחוזה — או עובד לפי חוזה — עם מעביד, בין שהחוזה נערך בעניין עבודת-כפיים, ובין בעניין עבודת לבלרות או עבודה אחרת, בין שהוא מפורש ובין שהוא למד מעניינו, בין שהוא „בעל-פה ובין שהוא בכתב, ובין שהוא חוזה שירות או שווליאיות, ובין שהוא חוזה להוציא לפועל באופן אישי עבודה או יגיעה כל-שהן.

3.—(1) לצורך יישוב סכסוכי-עבודה באופן שהותקן בפקודה הזאת היה יהיה בית-משפט תעשייתי מתמיד.

זרכב בית-המשפט.

(2) הנציב העליון רשאי למנות אותו אדם, שיהיה עשוי לראותו נאות, להיות נשיא בית-המשפט, והוא ישמש במשרתו כל-זמן שיזאיל הנציב העליון לרצות בכך.
 (3) חברי בית-המשפט יתמנו גם הם בידי הנציב העליון, והם יכללו בני-אדם, שלדעת הנציב העליון מקצתם בני-אדם בלתי-תלויים ומקצתם בני-אדם המייצגים מעבידים ומקצתם בני-אדם המייצגים עובדים, ונוסף על כך — אשה אחת או כמה נשים.

(4) חברי בית-המשפט יהיו —

(א) בני שלושים שנה לכל הפחות; וכן

(ב) נתינים בריטיים או פלשתינאיים (א"י).

(5) חבר בית-המשפט ישמש במשרתו במשך אותו פרק-זמן, שיהיה הנציב העליון עשוי לקבעו בשעת מינויו של אותו חבר:

בתנאי כי —

(א) חבר רשאי להתפטר בכל זמן, מתוך שימסור הודעה בכתב לנשיא;

(ב) חברותו של אדם כל-שהוא תסתיים, אם הוא פוסק מלהיות נתין בריטי או פלשתינאי (א"י);

(ג) הנציב העליון רשאי לסיים בכל זמן את חברותו של כל אדם, אשר בגלל נימוק כל-שהוא אינו נאות — לדעת הנציב העליון — להיות חבר, או פסק מלהשתייך אל סוג (כמתואר בסעיף-קטן (3) של הסעיף הזה), שבו נתמנה.

(6) שום דבר שבסעיף הזה לא ימנע את התמנותו מחדש של אדם כל-שהוא, הראוי להיות חבר.

4.—(1) הנשיא יכול להורות כי בעניין כל-שהוא, שהועבר אל בית-המשפט, תטפל חטיבת בית-המשפט או חבר יחיד של בית-המשפט, שלדעת הנשיא הוא חבר בלתי-תלוי.

(2) יושב-ראש החטיבות יבחר בהם — בדרך-כלל או במיוחד — הנשיא מרשימה של חברים, שבשםם יקרא הנציב העליון, ואשר יהיו — לדעת הנציב העליון — חברים בלתי-תלויים:

בתנאי כי הנשיא יכול לשמש בעצמו יושב-ראש של חטיבה, אם ימצא לנכון לעשות כן.

(3) בהסכמת הצדדים רשאי בית-המשפט לפעול, אף-על-פי שמצוי בו מקום-פנוי, ולא תוקשה שום קושייה על שום פעל, משא-ומתן משפטי או הכרעה של בית-המשפט ולא יינטל תקפם בגלל כל מקום-פנוי כזה, אם רק הושגה תחילה הסכמה כזאת.

(4) בכל עניין, שבו נראה לו למועיל לעשות כן, רשאי בית-המשפט להסתייע — לפי שיקול דעתו של הנשיא — ביושב-מומחה או ביושבים-מומחים, והוא רשאי ליישב את העניין — כולו או מקצתו — בעזרתם של אותם יושב-מומחה או יושבים-מומחים.

5. הנציב העליון רשאי למנות מספר מספיק של בני-אדם, שיצורפו אל בית-המשפט כרשמים, לבלרים, כתבנים ומתורגמנים, שימלאו — כסדרם, מתוך ביצוע כוחותיו והרשותיו של בית-המשפט — אותן חובות, שיהיה הנשיא עשוי ליעדן להם מזמן לזמן.

הרכב בית-המשפט
 לשם סידור עניינים
 שהועברו אליו.

חבר עובדי בית-
 משפט.

6. הנציב העליון רשאי להתקין תגמולים לחבריו ולחבר-עובדיו של בית-המשפט, ואותם תגמולים ישולמו מתוך קרנותיה הציבוריות של ממשלת פלשתינה (א"י).
7. בית-המשפט ישב לדין בירושלים או באותו מקום אחר, שיהיה הנשיא עשוי להורותו מזמן לזמן.
- 8.—(1) כל סכסוך-עבודה, בין שהוא קיים ובין שחוששים לו, רשאי כל אחד מן הצדדים בו — הוא עצמו, או מי-שהוא בשמו — להודיע עליו למנהל.
- (2) המנהל יעיין בסכסוך כל-שהוא, שהודיעו לו עליו כן, ויהיה רשאי לנקוט אותם צעדים, העשויים להיראות בעיניו מועילים, כדי לחקור או ליישב את הסכסוך.
- (3) מקום שקיים סכסוך-עבודה, או שחוששים לו, רשאי המנהל — מתוך כפיפות למה שנקבע להלן — להעביר את העניין לבית-המשפט לשם יישוב, אם הוא רואה לנכון לעשות כן ואם מסכימים לכך שני הצדדים.
- (4) המנהל רשאי להעביר לבית-המשפט — לשם קבלת עצה — עניין כל-שהוא, המתייחס לסכסוך-עבודה או סכסוכי-עבודה בכלל, או לסכסוכי-עבודה מסוג כל-שהוא, או נובע מהם, או כל עניין אחר, שלדעתו יש להעבירו כן.
- (5) אם — לדעת המנהל — קיימים במלאכה או בתעשייה כל-שהן סידורים כל-שהם לשם יישוב-סכסוכים בדרכי עשיית-שלום או בוררות, באותה מלאכה או תעשייה או ענף כל-שהוא מהן, וסידורים אלה נעשו בהמשך להסכם כל-שהוא בין ארגוני מעבידים וארגוני עובדים, המייצגים — כסדרם — חלקים ניכרים של המעבידים והעובדים העוסקים במלאכה או בתעשייה ההן, לא יעביר המנהל את העניין לשם יישוב או לשם קבלת עצה עליו — בהתאם לקביעותיו הקודמות של הסעיף הזה, אלא בהסכמת שני הצדדים בסכסוך, ואלא-אם ועד-אשר הגיעו לידי חלון מליישוב את הסכסוך באמצעות הסידורים ההם.
9. ברשותו של בית-המשפט רשאים בני-אדם להתייצב בפני בית-המשפט במשאו-ומתן משפטי באמצעות עורך-דין.
10. מקום שאין חברי בית-המשפט יכולים לבוא לכלל הסכם בדבר פסק, יכריע בעניין היושב-ראש, שיהיה פועל בכוחותיו המלאים של בורר מכריע.
- 11.—(1) מקום שסכסוך-עבודה כל-שהוא כרוך בשאלות בדבר שכר או שעות-עבודה, או שאלות אחרות בעניין דברים או תנאים של העבדה או דברים או תנאים המשפיעים על העברה, ושאלות אלה מוסדרות בפקודה כל-שהיא, שאינה הפקודה הזאת, לא יפסק בית-המשפט פסק כל-שהוא, שיהיה בלתי-עקבי לקביעותיה של הפקודה הזאת.
- (2) בית-המשפט רשאי לתקן בפסק כל-שהוא שגיא-ת-סופר או טעות-סופר כל-שהן, הנובעות מתוך פליטת-קולמוס או השמטה מקריות.
- (3) מתעוררת שאלה כל-שהיא בדבר פירושו של פסק כל-שהוא של בית-המשפט, רשאים המנהל או צד כל-שהוא בפסק לפנות בבקשה על הכרעה באותה שאלה, ובית-המשפט יכריע בעניין לאחר שישמע את הצדדים, או בלא שישמעם כן, בתנאי כי תושג תחילה הסכמתם של הצדדים. הכרעת בית-המשפט תימסר בהודעה לצדדים והיא תהיה פסק לצרכי הפקודה הזאת והכללים שיותקנו לפיה.

תנמוליהם של
חברים וחבר
עובדים.

מקום-ישיבה.

העברת סכסוכים.

התייצבות
באמצעות
עורך-דין.

חילוקי-דעות בין
חברי בית-משפט.

פסק בית-המשפט.

12. הנשיא רשאי להתקין כללים להסדרת ההעברות לבית-המשפט והפרור צידורה של בית-המשפט. מתוך כפיפות לפקודה הזאת ולכל כללים כאלה, רשאי בית-המשפט להסדיר את הפרוצידורה שלו ככל אשר יראה לנכון.

13. המנהל יהיה אחראי למרכולה של הפקודה הזאת. הוצאות כל-שהן, שבהן יעמוד המנהל במרכולה של הפקודה, תשולמנה מתוך קרנותיה הציבוריות של ממשלת פלשתינה (א"י).

14. פקודת הבוררות לא תחול על העברה כל-שהיא לבית-המשפט לפי הפקודה הזאת.

פקודת הבוררות
לא תהיה חלה.
פרס ו'

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

13 ביוני, 1947.

פקודת מלווה מלחמה (איגרות-חוב למוכ"ז) (תיקון),

מס' 17 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת מלווה המלחמה (איגרות-חוב למוכ"ז) (מס' 2), 1945.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת מלווה המלחמה (איגרות-חוב למוכ"ז) (תיקון), ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת מלווה המלחמה (איגרות-חוב למוכ"ז) (מס' 2), 1945, הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.

שם קצר.
מס' 17 לש' 1945.

תיקון סעיף 14 של
הפקודה העיקרית.

2. סעיף 14 של הפקודה העיקרית יתוקן —

(א) מתוך שתימחקנה מסעיף קטן (1) של אותו סעיף המלים „החל מן התאריך — שנקבע לפדייתתה של איגרת-חוב כל-שהיא שעלתה בגורל — ולאחריו“, המצויות באותו סעיף-קטן, ותוחלפנה במלים „החל מן התאריך — שבו עלתה איגרת-חוב כל-שהיא בגורל — ולאחריו“; וכן

(ב) מתוך שתימחקנה מסעיף-קטן (2) של אותו סעיף המלים „החל אחר תאריך פדייתתה של איגרת-חוב שעלתה בגורל“, המצויות באותו סעיף-קטן, ותוחלפנה במלים „החל אחר התאריך שבו עלתה בגורל איגרת-חוב כל-שהיא“.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

13 ביוני, 1947.

פקודת פנסייה לגודווין,

מס' 18 לש' 1947.

פקודה הבאה להרשות הענקת פנסייה, או פנסייה והענקה, או קצובה אחרת

למר פרסי טראוורס גודווין, O.B.E.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הפנסייה לגודווין, 1947.

שם קצר.

2. למרות כל דבר הכלול בפקודת חיל-הספר של עבר-הירדן מזרחה, 1940, או בפקודת הפנסיות, 1944, יהיה מותר לנציב העליון להעניק למר פרסי טראוורס גודווין, O.B.E., פנסייה, או פנסייה והענקה, או קצובה אחרת לפי פקודת חיל-הספר של עבר-הירדן מזרחה, 1940, כאילו פרש מחיל-הספר של עבר-הירדן ביום 25 בדצמבר, 1946, בדרגת ליווטנאנט-קולונל באותו חיל.

הרשאה להעניק
פנסייה או
פנסייה והענקה
או קצובה אחרת.
מס' 34 לש' 1940
מס' 1 לש' 1944.